

EŠTEŽE TAK

Len hmat a zrkadlo
Koho by to napadlo
Je plné tváří dovtedy nepoznaných
Smiech a smútok nerozlučne späť na nich

Vyber sa na kraje zapadlé
Tam nestihne ťa kríza
Stretníš ju v chápadle
Bude si rany lízat'

Zistila si, že máš krídla
Odlietame nad kultúrny dom
Vtáci potrebujú svoje bidlá
Jedno pre teba mám tu a teraz

Vravíš mi - strč si ho za klobúk
Ja cítim sa tak astrálne
A neviem kto sa ma zastane
Kladiem ti slnko do rúk

Vedľa sa láme vetva
Čo si milá moja tak zbledla
Všetci chcú žiť nadoraz
Vôkol nás sa plazí mráz

Pomaly sa kopí sneh
A ja ti píšem dlhý list
Rozpútame vlastný beh
Tak veľmi chcem prísť

Namiesto pňa nájdeme
Mohutný a životom prekypujúci strom
Dvíham nádej zo zeme
Vraciam sa k svojmu prastarému drevu

Skúste prehrnúť černoze
Život z nej všetkými pórmí sála
Dúfam, že nie som sám čo tu driem
Na perách so slovom chvála